

V JAKĚM MĚŠNĚŠ SPOŘIT?

ÁřterĚ, 28 srpen 2012

Podívejme se na to, jak si vede od roku 2000 naše koruna, která je měnou založenou na dluhu (tzv. FIAT měna) ve srovnání s penězi, které nikomu nic nedluží. Musíme ji porovnávat se zlatem, protože srovnávat ji s ostatními národními měnami je zavádějící a vytváří falešný dojem o síle naší měny.

... Národní měny podložené dluhem a slibem vlád, které zdaní své občany tak, aby bylo možno podkladové dluhopisy včetně úroků splatit, mají v konečné fázi boj se zlatem již dopředu prohraný.

Za to nemohou měny samotné, jako spíše ti, kteří je vytvářejí. To jsou politici společně s centrální bankou a komerčními bankami, které měnu dále vytvářejí v násobcích a distribuují v podobě úvěrů. Aby národní měna mohla fungovat, musí politici rozumně hospodařit, což znamená, že nelze neustále zvyšovat státní dluh. Potom ale také nesmí politici krást a zadávat nesmyslné státní zakázky. Nesmí také sahat na prostředky z důchodového fondu atd. Ani potom ale není vyhráno. Takováto dobře spravovaná měna se může stát příliš silnou ve srovnání s ostatními měnami, které jsou také vytvářeny na základě dluhu. V tu chvíli začne být silná měna významnou nevýhodou pro exportéry, kteří za své zboží a služby získávají stále méně. To se stalo Švýcarsku, které nyní naprosto v domě a programová níže švýcarský frank, kdysi nejužší měnou. Jakmile frank euru posílí, hned se musí dotiskávat, což znamená, že každý nový frank má menší kupní sílu. Dále se to neuděje v USA, které programová níže kupní sílu dolaru, aby pomohly svým exportním firmám, které vytvářejí kvapem mizící pracovní místa. Je zcela zřejmé a přehledné, že dluhové peníze se přehánějí v tom, která měna oslabí dříve a významněji, spíše politici a centrální banky oslabují své národní měny, aby alespoň na chvíli vytvořili iluzi růstu a naděje.

Tento trend je ale cesta do pekel. Občanům by z tohoto mělo být zřejmé, že snažit se v takových měnách spořit marné.

Neudělejte, co udělejte, každým novým dnem, měsicem a rokem naše koruna koupí méně. A to i přesto, že nevede se srovnání s ostatními dluhovými měnami. Ovšem když si povědeme příliš dobře, dobře, z každého turistě, klesne turistický ruch a hlavně exportní firmy přijdou o zakázky díky tomu, že cena práce v korunách se stane příliš drahou. Takže naše koruna se stejně musí připojit k závodu a na samotné dno.

Vyhledky jsou to jistě neveselé, ale pomoc existuje. Lidé prostě nesmí spořit v korunách a bohužel ani v žádných jiných měnách, založených na dluhu. Zcela nepochybně se dočkáme nové světové měny, která už nebude založena na slibu někomu svá závazek v budoucnu splatit. Tato světová měna bude založena na hmatatelných a existujících aktivech a jedním z nich bude zlato. Pro právo zlato je zcela jasné a to nejen z hlediska historie lidstva, ale i z krátkého období posledních deseti let.

Investice do zlata od ledna 2000 do prosince 2011 posílilo oproti vybraným světovým měnám takto:

- Oproti USD o 443%, oproti GBP o 465%, oproti švýcarskému franku o 220%, japonskému jenu o 310%, oproti EURu o 321%, španělskému juanu o 313% a kanadskému dolaru o 283%. A jak si vedla naše CZK v této soutěži o ztrátu hodnoty? Překvapivě nejlépe, kdy ztratila "jen" 200%. Přesně to bylo tak, že investice do zlata (1 trojská unce = cca 31,1 gramů) stála na počátku tohoto období 10 309 Kč a na konci 30 882 Kč. Teď jsme někde kolem 33 000 Kč.

Protože naše koruna je zatím znehodnocovala pomaleji než ostatní měny, bude se muset do tohoto závodu ke

dnu v blízkém budoucnu zapojit aktivněji, nebo celý Český HDP půjde k nule. Vede k tomu součástí HDP je totiž bilance export mínus import, a jestliže toto vyzní pro export negativně, státní schodek se prohloubí. Prohloubením státního schodku vznikne potřeba nových půjček na provoz státu, což se rovná nové tvorbě peněz.

Jak vidíme, systém nemá rozumné řešení a koruna musí být opět znehodnocena, tentokrát ale rychleji.

V jakých případech potom tedy spočívat? Uvědomte si odpovězte sami.

MARTIN KAHOUN